

N:o 11.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1891, kl. 2 e. m.

Memorial, i fråga om ett årligt lönetillägg för pappersmästaren vid Tumba bruk P. G. Öberg.

Hos utskottet har pappersmästaren vid riksbankens pappersbruk P. G. Öberg, som, efter att under 24½ års tid hafva tjenstgjort såsom pappersarbetare derstädes och under 3 år varit tillförordnad pappersmästare, den 20 maj 1880 befordrades till sin nu innehafvande befattning, anhållit om ett årligt lönetillägg af 500 kronor, att utgå från och med innevarande års början och dervid till stöd för sin ansökning anfört, att hans företrädare i tjensten efter ungefär lika lång tjenstetid i nämnda egenskap, som den Öberg nu räknade, erhållit ett dylikt tillägg af 400 kronor på skäl, som, med afseende å stegradt pris å lifsförnödenheter och penningens sjunkande värde, i ännu högre grad nu förefinnas, hvartill komme, att höjda fordringar på en numera betydligt utvidgad pappersfabrikation vid bruket helt gifvet stälde större anspråk på tjenstemännen och ökade deras ansvar och arbete, något som jemväl framginge deraf, att bruksvinsten vore i stadigt stigande, och att under intet föregående år levererats papper från bruket till så högt värde som under år 1890.

Fullmäktige i riksbanken, som blifvit öfver ansökningen hörda, hafva i afgifvet yttrande tillstyrkt den samma och dervid yttrat följande:

»Enligt den af Riksdagen fastställda och sedan år 1860 gällande stat utgör den för pappersmästaren bestämda kontanta aflöning till sammans 1,050 kronor, hvartill komma naturaförmåner, som enligt nuvarande markegångspris kunna beräknas till omkring 250 kronor, och fri bostad med vedbrand samt planteringsland. Utöfver dessa förmåner erhöll Öbergs företrädare efter 13 års tjenstgöring såsom pappersmästare jemväl en personlig löneförhöjning af 400 kronor. Då nu Öberg med skicklighet och nit skött ifrågavarande befattning lika länge som företrädaren, när denne erhöll löneförhöjning, och otvifvelaktigt torde vara, att aflöningarna för personer, hvilka ega duglighet för en befattning sådan som pappersmästarens vid Tumba bruk, under senare tid ej obetydligt stegrats, äfvensom att brukets arbeten både för in- och utländsk räkning i hög grad ökats, hvarigenom sökandens befattning naturligtvis ock blifvit i väsentlig mån trängnare och ansvarsfullare, anse fullmäktige billigheten fordra, att pappersmästaren Öberg, hvars insigter och förmåga i skötandet af de honom i nämnda egenskap åliggande göromål äro erkända, må, i likhet med företrädaren, erhålla ett efter tjenstens beskaffenhet afpassadt personligt tillägg; hvadan fullmäktige, jemväl med afseende å Öbergs behöflighet för bruket, synnerligast under nuvarande förhållanden, funnit sig böra tillstyrka framställningen i fråga.»

Efter pröfning af förevarande ärende har utskottet funnit hvad som till stöd för ifrågavarande framställning anförts vara af beskaffenhet att förtjena afseende; och hemställer utskottet till följd häraf:

att pappersmästaren P. G. Öberg måtte beviljas ett personligt lönetillägg af 500 kronor, att, beräknadt från innevarande års början, tills vidare och intill dess annan aflöningsstat än den nu gällande kan komma att för Tumba bruk varda fastställd och träda i kraft, till honom utgå, så länge ifrågavarande befattning af honom innehafves.

Stockholm den 1 maj 1891.

På utskottets vägnar:

Per Samzelius.